

WYROK Z DNIA 3 SIERPNI 2000 R.

(WKN 16/2000)

Sąd jest związany treścią wniosku prokuratora złożonego w trybie określonym w art. 335 § 1 k.p.k. w tym sensie, że potrzeba dokonania jakiegokolwiek zmiany jego treści musi powodować rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych (art. 343 § 5 k.p.k.).

Przewodniczący : Sędzia SN płk J. Steckiewicz (sprawozdawca)

Sędziowie SN : płk E. Matwijów, płk J. Medyk

Prokurator Naczelnej Prokuratury Wojskowej : płk F. Szymański

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2000 r. sprawy Mirosława K., skazanego za popełnienie przestępstwa określonego w art. 338 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata, z jednoczesnym oddaniem go pod dozór z powodu kasacji na korzyść, wniesionej przez Naczelnego Prokuratora Wojskowego , od wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w W. z dnia 4 stycznia 2000 r., -

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę p r z e k a z a ł Wojskowemu Sądowi Garnizonowemu w W. do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

W toku postępowania przygotowawczego Mirosław K., będąc podejrzanym o popełnienie przestępstwa określonego w art. 338 § 1 k.k. wyraził chęć dobrowolnego poddania się karze bez przeprowadzenia rozprawy. Prokurator podzielił stanowisko podejrzanego i stosowny wniosek o skazanie dołączył do aktu oskarżenia.

Strony uzgodniły, że sąd wymierzy Mirosławowi K. karę 3 miesięcy ograniczenia wolności.

Na posiedzeniu w dniu 4 stycznia 2000 r. Wojskowy Sąd Garnizonowy w W. skazał Mirosława K. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata z jednoczesnym oddaniem wymienionego pod dozór przełożonego, a po ukończeniu służby wojskowej – kuratora sądowego.

Wyrok ten uprawomocnił się w pierwszej instancji.

Kasację od tego orzeczenia, na korzyść skazanego wniósł Naczelny Prokurator Wojskowy.

Zarzucając „, mające istotny wpływ na treść wyroku rażące naruszenie prawa procesowego, a to art. 343 § 5 k.p.k. w zw. z art. 355 § 1 k.p.k. polegające na rozpoznaniu w toku posiedzenia sprawy Mirosława K. o czyn z art. 338 § 1 k.k. i wymierzeniu kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lat, mimo że wymieniony uzgodnił z prokuratorem, iż dobrowolnie podda się karze łagodniejszej w wymiarze 3 miesięcy ograniczenia wolności ”, autor kasacji postulował uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje :

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Instytucje prawne przewidziane w art. 335 k.p.k. i art. 387 k.p.k. określane są jako dobrowolne poddanie się karze, przy czym w pierwszym przypadku chodzi o skazanie oskarżonego na wniosek prokuratora bez przeprowadzenia rozprawy, zaś w drugim – na wniosek oskarżonego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Oba te uregulowania, chociaż pod pewnymi względami różnią się (np. co do możliwości proponowanego rozstrzygnięcia o karze – w art. 387 k.p.k. przewidziane zostały szersze możliwości sugerowanego rozstrzygnięcia), to jednak w każdym przypadku wniosek o skazanie jest dla sądu wiążący, jeżeli go podzieli i zadecyduje o skazaniu oskarżonego bez przeprowadzenia rozprawy

(art. 335 § 1 k.p.k.) lub bez przeprowadzenia postępowania dowodowego (art. 387 § 1 k.p.k.).

I tak, przychylenie się sądu do wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego na zasadach przewidzianych w art. 387 § 1 i 2 k.p.k. zobowiązuje sąd do wymierzenia kary zgodnej z akceptowanym wnioskiem (zob. wyrok SN z dnia 7 września 1999 r., WKN 32/99 – OSNKW 1999 r., z. 11 – 12, poz. 77).

Analogicznie należy postąpić, jeżeli sąd zaakceptuje, skierowany do niego w trybie art. 335 § 1 k.p.k., wniosek prokuratora (uzgodniony z oskarżonym).

Sąd nie jest oczywiście związany porozumieniem stron warunkującym wniosek prokuratora, bowiem może go nie uwzględnić; wówczas jednak musi wydać postanowienie o skierowaniu sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych, tzn. na rozprawie.

Błąd sądu w rozpatrywanej sprawie polegał więc na tym, że chociaż zaakceptował wniosek prokuratora, bowiem zdecydował o rozpoznaniu sprawy bez przeprowadzenia rozprawy to jednak na posiedzeniu orzekł karę surowszą niż wnioskowana. Sąd naruszył zatem „ ugodę ” zawartą pomiędzy prokuratorem i oskarżonym, która określała warunki dobrowolnego poddania się karze przez Mirosława K., a przez to dopuścił się rażącego naruszenia prawa stanowiącego skuteczną podstawę kasacji.

Podkreślić należy, że sąd rozpoznając sprawę na posiedzeniu nie mógłby zmienić porozumienia stron nie tylko na niekorzyść oskarżonego, ale również na jego korzyść, a nawet wówczas gdyby owo porozumienie było niezgodne z obowiązującym prawem. Ewentualna zmiana mogłaby natomiast mieć miejsce na rozprawie.

Reasumując : Sąd jest związany treścią wniosku prokuratora złożonego w trybie określonym w art. 335 § 1 k.p.k. w tym sensie, że potrzeba dokonania jakiegokolwiek zmiany jego treści musi powodować rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych (art. 343 § 5 k.p.k.). (...)

